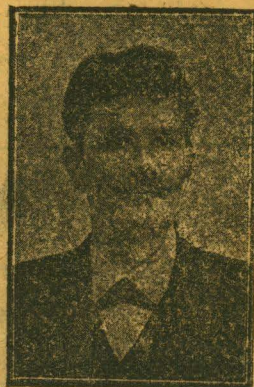

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπί-
σω μου ἔλθειν ἀράτω
τὸν σκυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτή ὑπὸ
ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυνταί:
Ἐφημ. « Ἀντύπας »
Ἀργοστολίον.

§§ ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
§§ Ἔτος . . . Δραχ. 5.
§§ Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
§§ Ἐκδίδ. καθ' ἑβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ Ἰδέαν
μὴ δυναμένων κτεῖνα,
Ματθ. κεφ. ι 28.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

« Χρημάτων δὴ δεῖ καὶ ζῆναι αὐτῶν
οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων. »
Δημοσθένης.

Μετὰ τὴν ὑπερδιέγερσιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐγκεφάλων καὶ καρδιῶν ἐκ τοῦ πράγματι πατριωτικωτάτου κινήματος τῶν ἀξιωματικῶν ἐν ὀνόματι τοῦ μυχίου λαοῦ καὶ πόθου, ἤρξατο νῦν κατὰπτωσίς τις τοῦ υπερβολικοῦ αἰσθηματος πρὸς ἐνέργειαν ἀσφαλούς κρίσεως ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ ἤτο πρόπον νῦν νὰ κοπάσῃ ὁ κλυδωνισμὸς τῶν καρδιῶν, ὅπως ἡ ψυχρὰ ἤδη λογικὴ ἐργασθῆ ἤσυχος καὶ τελεσφόρος.

Ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως ὑπάρχουσι τρεῖς δυνάμεις διακρινόμεναι, ἡ δύναμις, ἡ ἀρχέγονος τῆς σωματικῆς βίας ἡ ἰσχύς, ἡ δύναμις, ἡ μεταγενεστέρα ἐν τῷ πολιτισμῷ, τῆς ὕλης τῆς ἀκινήτου (περυσίας κτηματικῆς κτλ.) ἡ κινήτης ἤτοι τοῦ χρήματος καὶ ἡ δύναμις τοῦ λόγου, τοῦ ἐνδιαθέτου κατ' ἀρχὰς ἡ ἐσωτερικοῦ καὶ εἶτα ἐκφραζομένου ὡς προφορικοῦ ἢ γραπτοῦ.

Αἱ τρεῖς αὗται δυνάμεις σπανιώταται συναντῶνται ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ἀτομικῷ ἢ Ἐθνικῷ προσώπῳ, διότι ἕκαστον τοιοῦτον διὰ πολυειδεῖς λόγους ὑπερτερεῖ κατὰ τὴν μίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν ῥηθειςῶν δυνάμεων πρὸς ἰσορροπίαν βεβαίως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐκ τοῦ μέχρι παραφροσύνης ἐξικνουμένου ἐγωῖσμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πρὸς ἀρμονικὴν ἀμίλλαν αὐτῆς.

Καὶ νῦν δὲν δυνάμεθα νὰ γίνωμεν ἱστοριολόγοι, ἵνα καταδείξωμεν σαφέστατα διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν ἐκάστοτε μέγιστα κυριαρχίαν ἐκάστης τῶν ἀναγραφεισῶν δυνάμεων· τοῦτο μόνον γενικῶς γράφομεν, ὅτι ἡ ἱστορικὴ ἐμφάνισις τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης δυνάμεως ἐμφαί-

νει αὐτὴν τὴν ἐκάστοτε βαθμιαίαν πρόοδον ἢ κατὰπτωσιν τῶν ἐθνῶν.

Καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Δύναμις ὕλική ἢ σωματικὴ ἢ βία ὑπάρχει παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ, ὡς καὶ ἀρκούσα δύναμις πνευματικὴ, ἀλλ' ἀμφοτέρας ζητεῖ νὰ καταπνίξῃ ἢ μεσάζουσα δυνάμεις τῶν τοιφλικούχων καὶ κεφαλαιοκρατῶν, καθ' ὧν σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πρέπει νὰ στρέψῃ τὰς δύο ἄλλας ῥηθειςᾶς αὐτοῦ δυνάμεις συνηνωμένας, ὅπως ἐξέλθῃ νικητὴς ἐν τῷ ἀγῶνι περὶ ὑπάρξεως καὶ ὡς Ἄνθρωπος καὶ ὡς Ἔθνος.

Λοιπὸν φορολογία εἰς τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἐν γένει ἀβαρῆ εἰσοδήματα, φορολογία βαρυτάτη εἰς τοὺς ἀγάμους πλουτοκράτας, οἵτινες ἐν Ἑλλάδι μόνον δυστυχῶς ἐκμυζῶσιν ὅλας τὰς παραγωγικὰς Ἐθνικὰς δυνάμεις διὰ τῆς ληστρικῆς τοκογλυφίας, οἵτινες ἀντὶ πινακίου φακῆς ἀγοράζουσι τὰς συνειδήσεις τοῦ ἀμαθοῦς καὶ πειναλέου ἐπιτήδες γενομένου ὄχλου, οἵτινες δι' ὀλοκλήρων χαρμειῶν σφραγιάζουσι τὴν τιμὴν τῶν ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, οἵτινες τέλος δὲν συνεισφέρουσι στρατιώτην ἕνα ὑπὲρ Πατρίδος (ἢ Ἀνθρωπότητος ἴσως, ἴσως, ἀν καὶ σπανιώτατον παρὰ τῶν ἐκφύλων Κροίσων τοιαύτη τις συνεισφορά).

Ἄν δὲ τις Κροῖσος βουλευτὴς δὲν στερῆ τὴν συνταγματικωτάτην ταύτην φορολογίαν, ἃς εὐρεθῆ ὁ Καϊάδας τοῦ ὑπὸ τοῦ μόνου Κυριάρχου Λαοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν 14ην τρέχοντος, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Δευτέραν καὶ ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ περὶ ὧραν Ἀπρ. μ. μ. ἐν τῇ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΝΙΑΚΡΩΝ ΑΓΙΟΥΡΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΑΓΙΟΥΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣ5.Φ4.0013.41.0013

ΚΟΥΤ. Αὐτά τ' ἀκούω, Ἀκωλή, ἐγὼ Κουτάβου Σουδα καὶ νά! κ' ἐγὼ ποῦ σ' ἀπαντῶ μὲ πέττο καὶ μουσοῦδα· μάθε πῶς ἔχω σύμμαχον μέσα εἰς τὸ Ληξούρι τὸν Ποταμὸν ποῦ στέκεται μὲ μωσχεθόλον μούρη, τὸν Ποταμὸν ποῦ στέκεται καὶ σέπεται στὸ μύλο τοῦ πίκουλου τοῦ Παρισιοῦ ὅπου γωράει στόλο· κ' ἔτσι τὸ ἔλος Ποταμοῦ μου φέρνει ἡσυχίαν πῶς θὰ νικήσω, Ἀκωλή, τὴν Πιποσυμμαχίαν, γιὰτὶ εἶμαι καὶ πονηρὸς κ' ἡ τέχνη τὴν ἀνδρείαν πολλαῖς φοραῖς ἐνίκησε μὲ δίχως ἐφεδρείαν καὶ θεὰ βάλλω κατὰ γῆς μὲ πονηρὸν τερτίπι ἐσένα μαύρη μ' Ἀκωλή καὶ σύμμαχόν σου Πίπη.

ΠΙΠΗΣ. Θὰ λές, ὦ γέρω Κούταβε, σ' ἕνα κουτὶ κλεισμένε, θὰ λές, πῶς δὲν σὲ ξέρω γώ; σὲ ξέρω, ὦ καυμένε· θὰ λές, ὅτι θὰ χωρισθῶ ἀπὸ τὴν Ἀκωλή μου, ἐνῶ θὰ ἀγαπῶ αὐτὴν ἴσια νὰ 'βγῆ ἡ ψυχὴ μου· γιὰ νὰ ἰδῶ κατακλυσμένον στ' Ἀργεσολοῦ τὸν τόπον καὶ δροσερὰ καὶ καθαρὰ τὰ μέλη τῶν ἀνθρώπων· καὶ βέουσαν τὴν γλῶσσάν των, ὡς εἶνε τῶν ρητόρων ποῦ συχνοπίνουνε νερὸ σ' τῆς Θέμιδος τὸν χώρον καὶ ὄχι νὰ ποτίζωσι τ' ἄθλιό των κουφάρι ὅπως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιῶται μὲ σφογγάρι· τοὺς καταρράκτας τῶν κρουνοῦν θέλω σάντου Νιχγάρα κα' ὄχι νὰ μὴ φθάνουνε οὔτε γιὰ μιὰ γαογάρα! ἀφοῦ ἔτσι τὰ ἔφερον ἡ τύχη ἡ Μαγάρα! οἱ ἄνθρωποι ἐκόψανε ἐκ φόρων τὰ τσιγάρα! μὰ τὸ νερὸ κάθε σταξίχ μὲ φόρο μιὰ δεκάρα! καὶ νὰ παραργατάρουνε εἰς τοὺς κρουνοὺς τὰ κάρρα! δὲν στέκει, φίλε Κούταβε, καλὸ μου κουταβάκι νὰ στάξῃς μάλισ' στοὺς κρουνοὺς ὡσάν τὸ τρυγοσάκκι, ὅπου στοργγίξει γιὰ κικρὸ μέσῃ εἰς τὰς ὀρνέλλας κ' ἐγὼ νὰ στέκω ὡραὶς τρεῖς γιὰ γύμισμα παδέλλα; ἀλλὰ ἐγὼ τοῦλάχιστον ἀδειάζω γιὰ παδέλλα μὰ βώτῃσες κάθε φτωχὴ γυναῖκα καὶ κοπέλλα, ἂν δύναται κάθε δουλεῖχ νὰ τήνε παραιτήσῃ, νὰ χασμουριέται σ' τοὺς κρουνοὺς ἕως νὰ τὴν γεμίτῃ· φορολογεῖς λοιπὸν βροεῖχ τὴ φτώχῃ τὴν καυμένη γιὰτὶ τοῦ Τούλ τοῦς κάδους φεῦ! εἶνε ἀναγκασμένη νὰ ἀγοράσῃ τάχιστα γιὰ νὰν' ἀσφαλισμένη πῶς μὲ νερὸ καθημερινὸ εἶν' ἐφωδιασμένη· κάλλιο μὲ σκόρσο νὰ τρεχεῖς δρὸ ὡραὶς τὴν ἡμέρα παρὰ ποῦ μὲ τὸ βράντισμα δροσιζεῖς τὸν ἀέρα! Ἰδοῦ ποῦ πνευματοποιοὶ διὰ τὰς ἀποστάξεις ζητοῦσιν ὄλους τοὺς κρουνοὺς καὶ γιὰ τσιαύτας πράξεις· ἰδοῦ κ' οἱ φαρμακοποιοὶ σύσσωμοι ποῦ προτείνουνε νὰ ἀγοράσουν τοὺς κρουνοὺς γιὰτὶ ὀρθῶς τοὺς κρίνουνε ὄχι κρουνοὺς γιὰ γέμισμα τυχόντων ποτηρίων ἀλλὰ γιὰ σταγονόμετρα σωστὰ δηλητηρίων, παθῶν λοιπὸν γεροντικῆν, ὦ φίλε, στραγγουρίαν, ἄφησε τὴν ἀπίστησες, ἄρησε τὴν μωρίαν· ντροπὴ νὰ βῆς σάν γέροντα, ποῦ κάνει στάγδην [μπούρια! φύγε, κρούφου στ' ἀλλάχῃ σου καὶ ἄφησε τὴ φούργῃ, γιὰτὶ θὰ πολεμήσῃ σε Ποτάμι καὶ Ληξούρι, ἀφοῦ δὲν βρίσκειται νερὸ νὰ μωσκευθῇ κολουῦρι, κολουῦρι Ληξουριώτικο ποῦν' ἔσοδο μεγάλο γιὰ τὸ Ποτάμι τὸ φτωχὸ καὶ τὸ Ληξούρι τ' ἄλλο. λοιπὸν μὴ πάθῃς πρόσεγε, καμμά δουλεῖχ καμμούργῃ καὶ μὴ οἱ Ληξουριῶτι μας σὲ βέλουνε σ' τὰ γιούργῃ.

ΑΚΩΛ. Συγχαίρω σοι, ὦ Δήμαρχε, σ' εὐχαριστῶ ὡς φίλον, παράστημον δὲ πέμπω σοι κομπὸν Κεράσου φύλλον, Κεράσου, ἥσπερ ὁ κομὸς θάλλει εἰς τὰ πλευρά μου· ἀντάλλαγμα δὲ σοῦ ζητῶ τῆς Ἐριδος τὸ Μῆλον, τῆς Ἐριδος πρὸς Κούταβον τὸ φίλον Μῆλον στεῖλον, διότι διὰ Σοῦ ἐγὼ Ἡράκλειον καὶ Πρόνους, Ἄνω Ἐλῆρὸ καὶ Κατελῆρὸ σὲ πέντε δεκκ χρόνους, ὡς καὶ τὴν Ἄνω Λειβαθὸ συγχρόνως μὲ τὴν Κάτω σάν κήπουε Νάπιερ θὰ θωρῶ καὶ καρποφόρ' Ἀφράτω.

ΚΟΥΤ. Ὡ φαντασμένη Ἀκωλή καὶ πολυκαυχησιάρει, ἐγὼ ὁ γέρω Κούταβος τὴ νίκη θὰ στὴν πάρω· ἐγὼ ὁ κουτοπόνηρος στεκούμευνα κρυμμένος καὶ ἄκουα τὰ σχέδια σάν λίγ' ἀπελπισμένος, διότι μοῦ τὸ ἔκτσειν ἡ χώρα τῶν Κολόμπων ἡ μακρυσμένη ἀπ' ἐδῶ μεχοὶ χιλίων κόμβων καὶ πράγματι ἀρχίνησε νὰ μοῦ φωνάζῃ γιούργῃ μαθούσα πῶς δὲν βρίσκειται νερὸ γιὰ τὰ κολουῦρι. Ἄλλ' ἀίφνης ἀναγάλλασε τοῦ Κούταβου ἡ καρδιά του καὶ ἄφησε τὸ Δήμαρχο, ὅπουχε τὴν ἀδεία του, νὰ κἀνὴ τὸ λογαριασμὸ χωρὶς τὸν ξενοδόχο καὶ νὰ γυρεῖ ἀσκοπα τῆς Ἀκωλῆς τὸν στόχο.

ΠΙΠΗΣ. Γιὰτὶ, ὦ Θερμοκούταβε, ἐχάρηκ' ἡ καρδιά σου; μήπως διὰ τὴν δίψην φεῦ! ποῦ δέρνει τὰ παιδιὰ σου; μήπως διὰ τὰ ἔλη σου τὰ μόνον θερμοφόρα, ποῦ ἐξ αὐτῶν προσβάλλεται τ' Ἀργεσολοῦ ἡ χώρα; ἴσως ἐχάρης, Κούταβε, διότι φοινικιάζεις μὲ τὸ θερμόρο κούκαλα καὶ μὲ στή γῆ τὰ βάζεις! ἴσως, γιὰτὶ τὰ κούκαλα μὲ θέρμαις τὰ πιτίζεις!! ἴσως, γιὰτὶ τὴ γλῶσσά μας νερὸ δὲν τὴν ποτίζεις!!

ΑΚΩΛΗ. Ἄκου' τα Κούταβε ξερε, ξερε κ' ἀνθρωποπάγε πῶχεις καρδάμων αὔλακας, ὦ πλάνε καὶ ὦ μάγε, διὰ νὰ ἀπατῆς παιδιὰ ὡραῖα νὰ πατοῦνε τοὺς αὔλακας ὡσεὶ ξηρὰν καὶ θάνατον νὰ βροῦνε· ὡς Νηρηίδες μὰ φεῦ τὸν Ἰλαν φεῦ! ἀρπάξουν, τοῦ δ' Ἡρακλέους λάρυγγες εἰς μάτην τὸν φωνάζουμα, διότι πλέον ἡ φωνὴ τοῦ Ἰλα ἀπωλέσθη, ἀφοῦ ὁ πνεύμων φεῦ! αὐτοῦ ὑδάτων ἐχορέσθη. Παῦσον λοιπὸν, ὦ γέροντα, τὴν πάλην μὲ ἐμένα καὶ μὲ τὸν Πίπη, πῶχω γὼ ψυχὴ καὶ σῶμα ἕνα.

ΚΟΥΤ. Ἐμέναν' ἀναγάλλασε κ' ἐχάρηκ' ἡ καρδιά μου γιὰτ' ἔχω ἄφθονα νερὰ, Πίπη, γιὰ τὰ παιδιὰ μου, σὺ δὲ, διότι ἔθαλες τοῦ Δήμου Σοῦ τὸν βρόχον, ἔκανες τὸν λογαριασμὸν χωρὶς τὸν ξενοδόχον, χωρὶς ἐμένα δηλαδὴ ποῦ ξέρω τί συνέβη καὶ πῶς νὰ κρούψ' ὁ Δήμαρχος τὴ λάθος του γυρεῖ· ἀλλ' ἐπειδὴ Ἐγὼ καὶ Σὺ ξέρομε τί συμβαίνει, γιὰ τοῦτο σ' τοὺς δημότας σου θὰ δείξω παντὶ σθένει πῶς Σὺ, ὦ ἀνκαμάρῃτε Πάπα Πίπη, γὰρά μου, ἐλάττωσες καὶ στρέφεες τὰ ἄφθονα νερὰ μου.

(*Ἐπεται συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ μέλλον φύλλον).

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστῃ τοῦ ἀρθροῦ ὀλοκλήρου τοῦ τιτλοφορουμένου «Τὰ νερὰ τῆς Ἀκωλῆς» νὰ διακρατήσωσιν αὐτὸ καλῶς ἐν τῇ μνημῇ των ἢ νὰ διατηρήσωσι τὸ φύλλον καὶ τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα, ὅτε θὰ εἶνε ἐντυποὶ καὶ οἱ δύο ἄλλοι διάλογοι, ἐξ ὧν θὰ κατανοηθῶσι πληρέστερον τὰ νῦν ἀνημωσθευθέντα ἐν τῷ πρώτῳ διαλόγῳ διὰ τῆς συνεχοῦς μελέτης καὶ τῶν ἄλλων φύλλων ἢ τῶν τριῶν διαλογῶν.